

Commerciële vlindermoord

Juni 2003. Twee fotografen bezoeken een plekje in Noord-Frankrijk waar de grote ijsvogelvlinder te vinden zou zijn. Een bijzondere vlinder, die je niet elke dag ziet.

*Tekst: Frans Hodzelmans
& Hugo Van Besauw*

Bij aankomst bleek het nogal druk op de bewuste plek. We telden twee fotografen, zeven mannen met vlindernetten en geen enkele grote ijsvogelvlinder! Van fotograferen kwam niets terecht. De ene na de andere grote en kleine weerschijnvlinder werd gevangen, gedood en opgeborgen. Nog steeds zijn er kennelijk mensen die veel geld overhebben voor het kopen van opgezet- te vlinders. Na een zinloze discussie met enkele vlinder- vangers raakten we in gesprek met de fotografen. De Vlaamse natuurfotograaf Hugo Van Besauw vertelde ons het onderstaande verhaal.

Noord Frankrijk: eind juni 1998 De weergoden van de TV stelden een warm weekend in het vooruitzicht. Dus vertrok ik op een zaterdagmorgen in alle vroegte voor een weekendje Noord-Frankrijk. Bij mijn aankomst was de dag al serieus aan het 'krieken'.

Als ik ga fotograferen is mijn gezichtsveld meestal beperkt tot enkele vierkante meters in mijn onmiddellijke nabijheid. Daarom was ik wat verrast toen plotseling bleek dat ik een twintigtal meter verder een molenwiekende man zag, met net. Niettegenstaande de wolkenloze hemel zag ik de bui al hangen. Ik versnelde mijn pas. Misschien kon ik nog wat verstoren! "Choejemogge, ze zijn verdomme al snel!" Een niet al te enthousiast lachje en een "Blijkbaar niet snel genoeg." van mijn kant, weerhield de man er niet van het borststuk van een grote weerschijnvlinder tussen duim en wijsvinger te laten knappen. Even slikken. De vraag of hij er voor een fotograaf nog een paar kon overlaten werd, goddank, positief beantwoord. "Ik heb maar een viertal exemplaren nodig voor de collectie, en dan ga ik weer". De man scheen dit vlinderrijke bospad ook al jaren te kennen. Ondertussen had ik al gezien dat er enkele grote ijsvogelvlinders rondvlogen boven het bospad op zoek naar

Grote ijsvogelvlinder.

uitwerpselen en eventueel kleine kadavertjes. Ik had mijn apparatuur bij een prachtig gevormd uitwerpseltje neergezet. Niet veel later fladderde er een grote ijsvogelvlinder rond en zette zich op het bospad neer. Ondertussen was er ook een Aziatisch koppel tot vlakbij mijn ligplaats genaderd. De op een Sumoworstelaar gelijkende man was ook al gewapend met een net. Het iele vrouwtje torste een schijnbaar veel te zware koelbox. Zij leken me niet van plan na een viertal exemplaren weer op te stappen. Mijn aandacht werd weer ingenomen door de grote ijsvogelvlinder. Deze had ondertussen plaats genomen op het excrementje. Langzaam met de hand naar de scherpstelling, scherpstellen en... woessjij!!! Even een lichte vlek in mijn zoeker, vlinder weg en excrementje kapot. Weer even slikken, en een lichte verhoging van mijn hartslag. Onderwijl was de hartslag van de vlinder meer dan waarschijnlijk al gestopt, want ook in Azië schenen ze het trucje met de duim en de wijsvinger machtig te zijn. Een ervaring rijker en een illusie armer ben ik naar mijn auto teruggekeerd. Ik reed naar huis. Ik was moe... erg moe.

Noord-Frankrijk: juni 1999 We hebben dezelfde plaats het voorlaatste en laatste weekend van juni bezocht.

Grote ijsvogelvlinder: 0 exemplaren!

Onze vraag bij deze ervaringen is: wie kan en wil ons helpen dit te stoppen? Dit mag zo niet doorgaan, commerciële vlinder- vangst kán in onze streken gewoon niet meer. U kunt me mailen met alle suggesties en ideeën: frans@natuurfoto.nl.